

Sygn. akt : VU 174/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Solecka

Protokolant: Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku T. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania T. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 7 stycznia 2013 roku

znak (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 7 stycznia 2013 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy T. C. prawo do emerytury od dnia 01 stycznia 2013 roku.

Sygn. akt VU 174/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił przyznania wnioskodawcy T. C. prawa do emerytury. W uzasadnieniu powyższej decyzji organ emerytalny wskazał, że wnioskodawca nie ma prawa do świadczenia, gdyż udowodnił 14 lat 3 miesiące i 18 dni pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych ustawą co najmniej 15 lat.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że nie uznał za udowodniony jako okres pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia:

- w (...) w P.od dnia 03.05.1971r. do 26.04.1972r. ponieważ brak jest świadectwa pracy dotyczącej zatrudnienia wnioskodawcy jak również brak jest świadectwa pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Wnioskodawca przedłożył jedynie potwierdzenie przyjęcia do pracy od dnia 03.05.1971r , przekazanie ciągnika w dniu 09.06.1971r. , a następnie potwierdzenie o powołaniu do odbycia zasadniczej służby wojskowej od dnia 26.04.1972r. Wnioskodawca nie przedłożył świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach pracy zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył T. C. wnosząc o jej zmianę przez przyznanie mu prawa do emerytury. Na uzasadnienie swojego stanowiska wnioskodawca podał, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydając zaskarżoną decyzję nie uwzględnił faktu, iż we wskazanym przez organ rentowy okresie, którym odmówiono uznania za pracę w szczególnych warunkach, wykonywał on prace do 1971r jako traktorzystą, a następnie został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej która odbył w okresie od 26.04.1972 do 18.03.1974r.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie, uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca T. C. urodzony (...) zatrudniony był:

- w (...) w P. na stanowisku traktorzysty od dnia 03.05.1971r. do 26.04.1972r. tj. do czasu powołania do zasadniczej służby wojskowej. Nie rozwiązywał stosunku pracy, który trwał do przeniesienia do rezerwy tj. do 18.03.1974r. Pracował na stanowisku kierowcy ciągnika, wykonywał pracę należącą do prac wykonywanych w szczególnych warunkach wymienioną w wykazie A dziale VIII poz.3 - prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych.

Wnioskodawca będąc zatrudniony na stanowisku kierowcy ciągnika wykonywał prace takie jak orka, koszenie zbóż, opryski.

Kółka Rolnicze były powołane do wykonywania pracy rolniczej na rzecz rolników indywidualnych.

W okresie od 1970r. do 1975r. świadek W. K. był zatrudniony w (...) w W. na stanowisku instruktora mechanizacji kółek rolniczych. Obecny był przy przekazywaniu sprzętu pracownikom, przyuczeniu dotyczącego obsługi sprzętu oraz odpowiedzialny był za wykonanie przeszkolenia nowych pracowników technicznych, zgodnie z przepisami bhp. Ojciec świadka zamieszkiwał w miejscowości P., posiadał gospodarstwo rolne i korzystał z usług (...) w P.. Wnioskodawca wykonywał usługi jako traktorzysta ciągnika w gospodarstwie rolnym ojca świadka. Po likwidacji (...) powstały (...).

Wnioskodawca po odbyciu służby wojskowej nie miał już gdzie powrócić do pracy, gdyż (...) uległy likwidacji.

Razem z wnioskodawcą pracę traktorzysty ciągnika wykonywał także świadek J. D., który był zatrudniony w okresie od 1968r do 1974r. Zwolnił się z pracy w miesiącu kwietniu 1974r.

Jako traktorzysta wykonywał także prace polowe i transportowe. Wykonywał orkę, bronowanie, woził buraki jesienią, wykonywał opryski buraków, ziemniaków i zboża. Jako kierowcy ciągników wykonywali prace przy sianokosach. Jesienią zwozili buraki. Wykonywali prace na rzecz Zakładu (...) gdzie wozili kamień i piasek. Prace wykonywane były w P. i L.. Wnioskodawca wykonując prace traktorzysty jeździł ciągnikiem wożąc materiały budowlane do W., M., W., były to prace za i wyładunkowe z towarami, wozili razem ze świadkiem J. D. bloczki do budowy domów.

Ojciec wnioskodawcy zmarł w 1973r i wnioskodawca został przedterminowo zwolniony z odbycia służby wojskowej, gdyż był jedynym żywicielem rodziny. Po odbyciu służby wojskowej podjął prace w własnym gospodarstwie rolnym. Wnioskodawca przed podjęciem zatrudnienia w (...) ukończył kurs traktorzysty. Wnioskodawca legitymuje się prawem jazdy wydanym przez Starostę L. pod poz. T posiada uprawnienia od dnia 29.04.1971r.

W tym okresie wnioskodawca pracował ze świadkiem J. C., C., które to osoby wykonywały prace kierowców ciągnika.

Dowód: akta ZUS- kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych, akta (...) w Z. i znajdujące się w nich akta (...) w P., zeznania świadka W. K., k-22 akt sprawy, zeznania świadka J. D. k-23 akt sprawy, wyjaśnienia wnioskodawcy T. C. k-23 akt sprawy.

W dniu 26 listopada 2012 r. wnioskodawca T. C. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioski o emeryturę.

Zaskarżoną decyzją z dnia 7 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury.

W uzasadnieniu powyższej decyzji wskazał, że wnioskodawca nie ma prawa do świadczenia, gdyż nie udowodnił wymaganego okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że nie uznał za udowodniony jako okres pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia:

- w (...) w P.ponieważ na podstawie dokumentacji nie można ustalić faktycznego okresu pracy wnioskodawcy.

Wnioskodawca składając wniosek o przyznanie prawa do świadczenia pozostawał i pozostaje w stosunku pracy w firmie w (...) Oddział Zakład (...) w L..

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy T. C. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura powyższa przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Z dniem 2013-01-01 nastąpiła zmiana ustawy art. 184 o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U.2012.637) . Art. 184 uzyskał brzmienie „ ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.2. ⁽⁶⁴⁾ Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa , bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

Z treści przepisu art. 32 wskazanej ustawy wynika zaś, że ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny o którym mowa, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. W rozpoznawanej sprawie zastosowanie znajdują przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do prac w szczególnych warunkach. Zgodnie ze wskazaną ustawą pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Kwestią sporną między stronami było ustalenie, czy wnioskodawca T. C. w spornym okresie od 3.05.1971 do czasu powołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej tj. 26.04.1972r. pozostawał w stosunku pracy i czy wykonywał pracę traktorzysty ciągnika, pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz czy nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał bowiem za pracę w takich warunkach powyższego okresu zatrudnienia wnioskodawcy.

Wnioskodawca będąc zatrudniony na stanowisku kierowcy ciągnika, zatrudniony był razem ze świadkiem J. D. z którym nawet w pewnym okresie czasu wozili materiały budowlane do znacznie oddalonych miejscowości jak W., M.. Świadkowie potwierdzali, że wnioskodawca we wskazanym okresie pracy wykonywał pracę kierowcy ciągnika. Prace te wykonywał na rzecz (...), były to prace rolne na rzecz rolników indywidualnych. Wnioskodawca został w trakcie zatrudnienia powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej. Z dokumentów które znajdują się w aktach osobowych wnioskodawcy przedłożonych przez (...) w Ś., a w których znajduje się niepełna dokumentacja z (...) w P. wynika, że wnioskodawca zawarł umowę o pracę na stanowisku traktorzysty od dnia 3 maja 1971r. W tym czasie wnioskodawca posiadał uprawnienia traktorzysty, które okazał na rozprawie tj. od dnia 29.04.1971r. jak również w aktach osobowych wnioskodawcy znajduje się odpis prawa jazdy potwierdzający powyższą okoliczność. Wnioskodawcy został przekazany sprzęt ciągnik U.marki (...), celem jego eksploatacji. Wnioskodawca wykazał się także książeczką wojskową z dnia 29.09.1971r. oraz adnotacją o wcieleniu do jednostki wojskowej z dniem 26.04.1972r.

W ocenie Sądu powyższe dowody, oraz złożone zeznania świadków J. D. i W. K. potwierdzają, że wnioskodawca podjął, a następnie wykonywał prace kierowcy ciągnika w (...) w P.. W aktach osobowych wnioskodawcy zostały zachowane dokumenty z których wynika od jakiej daty wnioskodawca podjął zatrudnienie, poprzez przekazanie ciągnika do eksploatacji.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków w zakresie czasu wykonywanej pracy przez wnioskodawcę tj. od 3 maja 1971 do daty powołania do odbycia służby wojskowej (26.04.1972r.) tj. pracy na stanowisku kierowcy ciągnika. Wskazać należy, że w aktach osobowych brak jest dowodu rozwiązania umowy o pracę co wskazuje, że wnioskodawca będąc powołany do odbycia służby wojskowej pozostawał nadal pracownikiem. Z zeznań świadka J. D. wynika także, że pozostawał w zatrudnieniu do kwietnia 1974r. w (...) w P.. Umowę o pracę rozwiązał. (...) zostały zlikwidowane i wówczas powstały (...) było to w roku 1974. Wnioskodawca po zwolnieniu ze służby w dniu 18 marca 1974r. nie znalazł już zatrudnienia w (...) w którym pracował gdyż uległo ono likwidacji. Zdaniem Sądu rozwiązanie przez świadka J. D. w miesiącu kwietniu umowy o pracę i powrót wnioskodawcy po odbyciu służby wojskowej w tym samym czasie świadczy, iż istotnie miały miejsce powyższe fakty z których uznać należy, że wnioskodawca pracował w (...) do czasu powołania do odbycia służby wojskowej.

Wnioskodawca zatrudniony był w (...) w P. od 3.05.1971 do 25.04.1972r. (od dnia 26.04.1972r. został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej), stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na stanowisku kierowcy ciągnika tj. prace wymienione w wykazie A, dział VIII poz. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Także słuchani w sprawie świadkowie: W. K. i J. D. potwierdzili fakt, wykonywania przez wnioskodawcę pracy kierowcy ciągnika.

Sąd dał wiarę zeznaniom wyżej wymienionych świadków, gdyż są oni dla wnioskodawcy osobami obcymi, ich zeznania są wewnętrznie spójne, logiczne, a nadto uzupełniają się z wyjaśnieniami wnioskodawcy i z dokumentacją zgromadzoną w aktach osobowych z okresu zatrudnienia w (...) w P.. Z powyższych dowodów wynika, że wnioskodawca wykonywał pracę kierowcy ciągnika, która została zaliczona do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Pracę tę wykonywał do czasu powołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej tj. do dnia 25.04.1972r. Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał, że wnioskodawca T. C. w sposób wystarczający wykazał, że w spornym okresie zatrudnienia w (...) w P. od dnia 03.05.1971r. do 25.04.1972r., wykonywał on prace wymienione w Rozporządzeniu

Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego. Sąd uznał, że wykazanie przez wnioskodawcę wskazanego wyżej okresu pracy uprawnia go do ustalenia prawa do emerytury, wobec udowodnionych okresów pracy 15 lat w szczególnych warunkach. Sąd zmienił zatem decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.z dnia z dnia 07 stycznia 2013 r. w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy T. C.prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2013r., mając na uwadze ,że wnioskodawca nie rozwiązał stosunku pracy zarówno na dzień wydania decyzji przez organ rentowy jak i wydania orzeczenia w sprawie.